

คู่มือ ยกกระต๊อบบุญ

พระราชนิพนธ์
(พระพยอม กัลยาโณ)

“บุญช่วย บุญพาวาสนาส่ง บุญรอด”

ร่วมบุญ...ช่วย-ส่ง-รอด กับพระราชธรรมนิเทศ [พระพยอม กลฺยาโณ]

1. **บุญช่วย** : ช่วยให้มีน้ำ แก้วกฤตติภัยธรรมชาติ ต้องมีธนาคารน้ำ ร่วมช่วยกันสร้าง

กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ บัญชีเลขที่ 013-1-41776-4

2. **บุญพาวาสนาส่ง** : ส่งเสริมช่วยเหลือดูแลคนยามแก่ยามเฒ่า ไม่ปล่อยให้เขาตกต่ำยาม

อายุสูงส่ง ปล่อยให้คนแก่ตกต่ำไม่ได้ ตามส่งเสริมด้วย

กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ บัญชีเลขที่ 382-2-48554-4

3. **บุญรอด** : “เราจะตายกันแน่ ถ้าหากมีฉาชีพมีเยอะ” ทรัพย์สินชีวิตเราจะไม่ปลอดภัย

เพราะฉะนั้น สังคมก็ต้องรอดด้วย

กองทุนสัมมาชีพ วัดสวนแก้ว : ธนาคารกสิกรไทย (ออมทรัพย์)

สาขาลาดเจ้าพระยา บางใหญ่ บัญชีเลขที่ 013-1-42109-5

ศรัทธาบริจาคด้วยตนเองได้ที่...วัดสวนแก้ว 55/1 ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว จ.นนทบุรี ฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทรศัพท์ ๐ ๒๕๙๕ ๑๔๔๔, ๐ ๒๕๙๕ ๑๔๔๖, ๐ ๒๕๒๒ ๕๐๒๓, ๐ ๒๕๒๒ ๕๖๐๒-๓, ๐ ๒๕๒๒ ๖๒๖๒ กด ๐ โทรสาร ๐ ๒๕๒๒ ๕๐๒๒, Email : bookkan54@gmail.com

คติธรรม

“บุญช่วย บุญพาวาสนาส่ง บุญรอด”

ร่วมบุญ...ช่วย-ส่ง-รอด กับพระราชธรรมนิเทศ [พระพยอม กลฺยาโณ]

เราทำบุญ...เสียเปล่ากันมาเยอะ ! เราทำบุญ...ไม่แก้วิกฤตการณ์กันมานาน !

คราวนี้ลองใหม่ ! ถ้าทำบุญแล้วไม่เสียเปล่า ทำให้เรามีน้ำดื่มใช้ เพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และนิเวศระบบนี้เราจะพึ่งถ้าไม่มีน้ำ ปลาจะสูญหาย และถ้าเราไม่แก้ไขเรื่องคนชราจะมากกว่าคนหนุ่มสาว จะปล่อยให้เขาถูกทอดทิ้ง เราไม่เป็นเด็กรุ่นหลังที่ใจจิตใจแต่แก่คนผู้สูงอายุเลย

อย่าให้คนจีนพูดว่า เอาว่า “ทำบุญเสียเปล่า ไหว้เจ้าดีกว่า”

อย่าไปทำบุญ “ห่มเทวาทโบสถ์ วิหาร เจดีย์” ถ้าเรามีเจดีย์แต่คนแก่ไม่มีที่อยู่ เรามีเจดีย์ใหญ่แต่ไม่มีน้ำดื่ม น้ำใช้ มันจะลำบากกันต่อไป เราเอามาไว้ทำบุญ...ช่วยแบบนั้นกันบ้างนะ ช่วยกันแบบนี้บ้าง !

คนโบราณถึงบอกว่า “ทำบุญชุดสระน้ำ” บ้าง “สะพานข้ามคลอง” บ้าง และช่วยเหลือน้ำทอดทิ้งคนยากคนจน คนแก่คนเฒ่าให้ลำบาก

สุดท้ายที่เขาอ้างว่า “ที่เขาต้องค้ายาเสพติด” ที่เขาอ้างว่า “ที่เขาต้องปล้น จี้ ชิง รังราว” เพราะเขาไม่รู้จะไปประกอบอาชีพอะไร ทรัพย์สินชีวิตของพวกเขาจะไม่ปลอดภัยเลย ถ้ามีฉาชีพมีเต็มบ้านเต็มเมือง เขาก็จะฆ่าเราเอาทรัพย์สิน

ดังนั้น เรามาหาทางรอด ช่วยให้สังคมรอด ให้เขามีกินมีใช้ มีอาชีพที่เป็นสัมมาชีพ เขาจะได้ไม่เป็นมิจฉาชีพ แล้วชีพชีวิตเรา ทรัพย์สินเรา ก็จะรอด เจริญพร.

คู่มือ ยกระดับบุญ

โดย
พระราชธรรมนิเทศ
(พระพยอม กัลยาโณ)

ชื่อหนังสือ คู่มือยกระดับบุญ (ฉบับปรับปรุง)
ชื่อผู้แต่ง พระราชาธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

หน้า ๖๔

ISBN : ๙๗๘-๖๑๖-๙๑๒๕๓-๙-๖

จัดพิมพ์โดย มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์
ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี ๑๑๑๔๐

ออกแบบสิ่งพิมพ์/กองบรรณาธิการ

สำนักงานวารสารกัลยาโณ (ตึกกัลยาโณ)
หมู่ ๑ ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี ๑๑๑๔๐
โทร. ๐ ๒๙๒๑ ๕๐๒๓ กด ๒ หรือต่อ ๑๑๐, ๑๑๑
www.kanlayano.org , Line ID : ๐๘ ๕๖๕๘ ๑๒๒๑
Email : bookkan54@gmail.com

Computer Graphics

ว.จิณณโสทธิ

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ บ้านไทย บายดิ่ง ๙๕/๓๐ ซอย ๔๒ ถ.บางกรวย-ไทรน้อย
ต.บางกร่าง อ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทร. ๐ ๒๔๔๔ ๑๔๔๖

คำปรารภ

ในหนังสือเล่มนี้เกิดด้วยการติดตามเผ้าคิด
นึกคิดพิจารณา มาหลายวันหลายตลบหลายเวลา
ว่า การทำบุญของชาวพุทธเรา ค่อนข้างจะเป็นบุญ
สูญเปล่า เสียเปล่าเสียเยอะ คือ พูดย่าง ๆ ว่า ยังไม่
ได้ยกระดับบุญเพิ่มบุญ ผลบุญให้มันทวีคูณ มากกว่า
ที่ทำ ๆ ไป ให้ทวีบุญไปตามหลักคำสอนที่ว่า...

ให้กับสัตว์เดรัจฉาน ก็เอาจะได้บุญในระดับ
นี้ ให้กับมนุษย์ได้ระดับนั้น ฯลฯ เพิ่มขึ้นดีขึ้น สูงขึ้น
จนกระทั่งให้กับพระพุทธเจ้า

แล้วพระพุทธเจ้าก็ยอดเหลือเกิน ไม่ไปหยุดที่
พระองค์ว่า ถ้าทำกับฉันแล้ว เหมือนบางสำนักบาง
วัดบอกถ้าทำที่นี่ บุญจะดีบุญจะมาก บุญจะแบ่งบาน
ผลที่สุดพระพุทธเจ้าตรัสว่า “แผ่เมตตา”

เมื่อก่อนอาตมาก็ไม่เคยคิดนะว่า แผ่เมตตานี้
มันจะได้บุญมากกว่า บริจาคเงินกองเป็น ๑๐ ล้าน

๒๐ ล้านขึ้น แต่เดี๋ยวนี้เริ่มคิดได้แล้วว่า บางวัดนี้
ชวนคนทำบุญจัง แต่ขาดเมตตา ปล่อยให้สามเณร
ให้เด็กไปสวดมนต์ตากแดดร้อนรุ่มกลุ่มทุกข์กัน

เพราะฉะนั้น เรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่ต้องยอมเรียก
รับได้เลยว่า ถ้ามีเมตตาเหนือภาวณา พระพุทธเจ้าก็
ตรัสว่า อานิสงส์ของเมตตา นี่มีตั้ง ๑๑ ข้อ ถ้าคนมี
เมตตา อาจจะไม่บริจาคสักแสนสักล้าน แต่ชีวิตเป็น
อยู่จะงตงามาก และไม่ทำให้ใครลำบาก แต่อยาก
ให้คนเป็นสุข สัตว์เป็นสุข แล้วก็จะพยายามช่วยโดย
ไม่มีเงินช่วย แต่ใช้แรงใช้สมอง ใช้กำลัง พอสงสาร
เมตตา แล้วความคิดอยากช่วย มันจะมากกว่าที่จะ
ผลักให้เขารับทุกข์แทนตน การไปรับทุกข์แทนตนนั้น
เป็นเรื่องที่ขาดความเมตตาชัด ๆ

เพราะฉะนั้น จึงอยากจะแต่งเขียนหนังสือเรื่อง
เพิ่มบุญยกระดับบุญ ทริให้บุญเพิ่มขึ้น ให้มีคู่มือ
ความคิดอ่าน เพื่อจะยกระดับบุญให้สูงขึ้น และเป็น
ประโยชน์มากขึ้น แล้วสร้างความสุขแท้จริง ไม่ใช่
ทำบุญแล้วติดคุก ไม่ใช่ทำบุญแล้วผูกคอตาย ไม่ใช่

ทำบุญแล้ว DSI เข้าวัดวุ่นวาย ก็เลยทนไม่ได้ที่จะต้อง
ทำหนังสือเล่มนี้ เพื่อให้ญาติโยมทั้งหลายใคร่ครวญ
เพราะเดี๋ยวจะมีคนไปอ้างว่า “คนนั้นบุญไม่ถึง คน
นี้บุญไม่ถึง ไม่ซาบซึ่งในบุญ”

เราลองมาศึกษาหลักที่พระพุทธเจ้าสอนไว้ดีกว่า ว่าทำอย่างไร จะได้บุญแท้บุญจริง จะเริ่มบท
ที่ ๑ บทที่ ๒ บทที่ ๓ มาวิเคราะห์กันต่อไป ก็ขอให้
ศึกษาอ่านให้ครบให้จบเล่มนี้ เชื่อว่าต่อไปทำบุญ
ยกระดับของบุญเป็นประโยชน์ไม่เสียเปล่า แล้วก็
ปล่อยให้พระเจ้าเงินบุญไปบริหารให้เป็นคดี ไม่เป็น
บารมีตามที่ควรจะเป็น

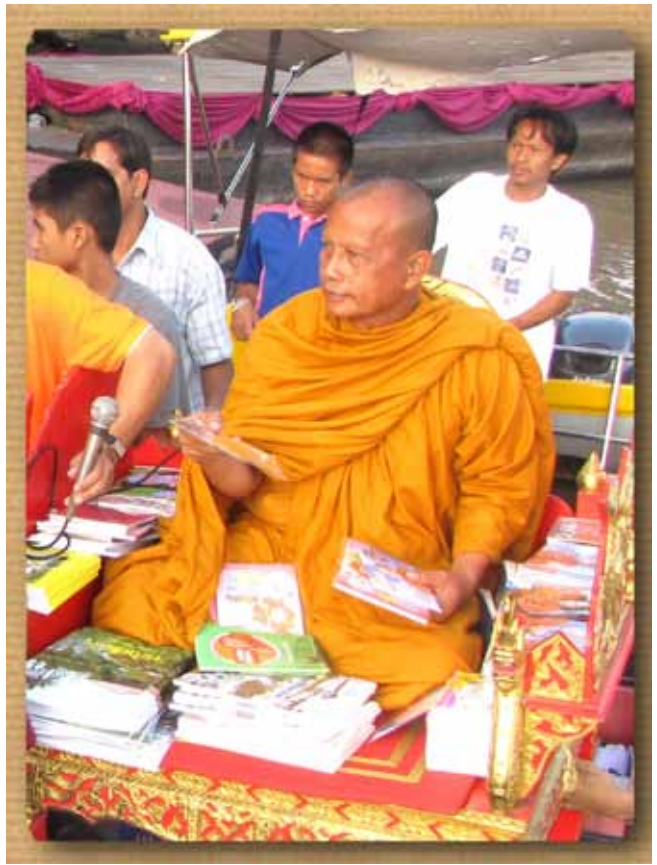
ขอเจริญพร

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

๙ ารบุญ

- ๗ คู่มี้อยกระดับบุญ
 - ๑๑ บุญ ๓ ระดับ
 - ๒๕ ทัพพีบุญ
 - ๓๑ อานิสงส์ของบุญ
 - ๔๒ บุญบำรง
 - ๔๘ บุญ ๓ อี๋ม
 - ๕๔ ตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ
- ในการทำบุญ

คู่มือ

ยกระดับบุญ

ว่าด้วยความหมายของบุญกันก่อน ถ้า “บุญ”
มีความหมายว่า เครื่องชักพอกใจให้ใสสะอาด เป็น
เครื่องชำระล้างชั้นธสันดานให้ใสสะอาด

คนได้ใส่เสื้อผ้าสะอาดก็มีความสุข กว่าใส่เสื้อผ้าที่สกปรกเลอะเหม็น แนนอนบุญจึงเป็นเครื่องจำเป็นเหมือนผงซักฟอกที่จำเป็นกับการซักผ้า แล้วก็เคยมีคนเปรียบเทียบ โดยเฉพาะหลวงพ่ocha ท่านบอกว่า พระพุทธเจ้าไม่ได้เร่งรัดให้ทำบุญก่อน แต่สอนให้ละบาปก่อน ตามความหมายว่า...

“สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง” ให้ปัดบาปออกจากตัว ตัดชั่วออกจากใจ ให้ละชั่วก่อนเลย แล้วค่อยมาทำบุญ

หลวงพ่ochaท่านเคยบอกเหมือนกับว่า “คนทำบุญแต่ไม่ละบาป เหมือนคนแต่งตัวแต่ไม่อาบน้ำ”

เสื้อผ้าสวยแต่ไม่ได้อาบน้ำ แล้วแถมเสื้อผ้าไม่ได้ซักอีก แต่เสื้อผ้าสวย สีสันชื่อเสียงอะไรในการเป็นคนรักบุญนะ แต่ตาต้องใจคนเยอะแยะ แต่เจ้าตัวเองจะรู้ว่า ตัวเองแต่งตัวสวย แต่ไม่ได้อาบน้ำ

“ส่วนคนละบาปแต่ไม่ได้ทำบุญ เหมือนคนอาบน้ำแต่ไม่แต่งตัว”

เพราะฉะนั้น ถ้าความหมายของบุญ ที่ให้สุข
เพราะชีวิตสะอาด ละบาปมาได้แล้วมาทำบุญ ตาม
ขั้นตอนนี้แน่นอน บุญจะพาให้สุข และที่จะบอกว่า

บุญทำให้รวยได้ไหม ? ในเมื่อคนขยันให้ ก็ต้อง
ขยันหา บิล เกตส์ เขาบอกว่า เขายังให้ เขาก็ยังหา
อาตมาก็เคยยกตัวอย่างมาหลายเที่ยวหลายหนว่า

โยมคนแก่คนหนึ่งอยู่แถว ๆ พระปฐมเจดีย์ ใส่
บาตรพระ-สามเณรเป็นร้อย

มีคนถามว่า ใส่ขันใหญ่ ๆ ยายใส่เยอะยาย
ไม่กลัวจนหรือ ?

ยายก็ตอบว่า “ไอ้พวกที่ไม่ใส่ก็ไม่เห็นรวยกว่าฉันนี่”

เขาไม่ได้ทำบุญเขาไม่ได้ใส่ เขาก็ไม่ได้รวยกว่าฉันนี่ ฉันทำไปฉันก็ไม่ได้จนไปกว่าเขา นี่ เพราะฉันรู้ว่า ฉันต้องมีให้ทำบุญในวันนี้ มะรืนนี้ วันนี้ฉันก็หาเต็มที เข้าตื่นแต่เช้า ป้าง นึ่ง แพ็กกิ้ง ห่อของ เตรียมจะขายและใส่บาตร เย็นคนอื่นเที่ยวเล่นกินนอน ฉัน ก็ต้องป้าง นึ่ง แพ็กกิ้ง ห่อของ เพื่อจะทำขายและทำบุญ เพราะฉะนั้น ความรวยนี่ใช้ว่า บุญเป็นตัว

วิเศษ ดลบันดาลเงินทองลอยมาให้

เวลาอาตมาไปบิณฑบาต โยมใส่บาตรทำบุญ อาตมาไม่ได้ให้พรยืดยาว แต่จะบอกว่า “โยม ! ให้เก่ง ก็ต้องหาเก่งด้วยนะ แล้วต้องหาด้วยมือ เยอะ ๆ นะ หาด้วยหยวนน้อย ๆ” นี่ก็คือ เป็นการให้สติชักฟอกใจ

ที่นี้ ในความหมายของบุญชอบเอามาใช้กันว่า บุญทำให้รวย จึงมีคำว่า “**ซิดัง เม**” บุญทำให้รวย

บุญ ๓ ระดับ

อยากให้ทำบุญด้วยศรัทธาที่ถูกต้อง อย่าเป็น
บุญ...!

๑) **ศรัทธาเลื่อนลอย** เขาชวนกันล่องลอยไป
ทำไกล ๆ ไปป่าไปเขา บางทีอาจจะข้ามบุญดี ๆ ไป
อีก ที่ใกล้บ้านของตัวเองไปก็ได้ บางครั้งมีพระดีอยู่
ข้างบ้าน แต่ก็ไม่ได้ทำบุญหรือทำบ้างที่ไม่ชอบเรื่อง
ส่วนตัว ท่านเคร่งครัดท่านวางระเบียบอะไรไม่โดน

ใจ ก็ลอบไปทำบุญไกล ๆ ล่องลอบไปตามเขา ขึ้นรถ ขึ้นราไป เข้าป่าเข้าดงเข้าเขา แม้กระทั่งลอบไปไกล ถึงต่างประเทศก็มี นี่เรียกว่า “ทำบุญแบบศรัทธา เลื่อนลอย” ตามแล้วแต่เขาชวนไปไหนก็ไปกับเขา

๒) บุญเลื่อนเปื้อน อันนี้ศรัทธาแบบเลื่อน เปื้อนเลย เลอะเทอะ เปื้อนอะไรก็ไม่รู้ที่มันหาคุณหา ประโยชน์ไม่ได้

อาตมาว่าบางอย่าง ใจที่มันส่วนเกินนะ อาตมา ว่า สมเด็จพระสังฆราชองค์ปัจจุบัน แล้วใครจะให้ ของอะไรท่าน ถ้าท่านรู้ว่ามีแล้ว ท่านบอกจะไม่รับ

แหม ! บางคนรู้ว่าเยอะแล้วก็ยังเอาไปให้อีก ให้ เสียจนกระทั่งรกวัด เลอะวัดไปเลย บางวัดของที่ให้ เกลือจนกลาดเยอะแยะ เลื่อนเปื้อน เลอะเทอะ เปราะๆ ไปหมดเต็มวัด เมื่อก่อนเคยมีคัมภีร์ที่สมัยนั้นมีอะไร ? ส.ธรรมภักดี ชอบพูดโฆษณาว่า คัมภีร์อภิธรรม ๓/ ผูก อะไรนั่น อู๊ย ! เลยกลายเป็นคัมภีร์หนูกิน รกวัด รกไม่ใช่ย่อยเลย นี่ก็เรียกว่า บางทีเขาโฆษณา ก็ เชื้อ ! เลื่อนเลยเลื่อนเปื้อน แล้วยังมีเลอะเทอะ

เรื่องเกี่ยวกับทำบุญกับพิธีอะไรต่าง ๆ ไม่ค่อย ได้ประโยชน์ได้สาระ

อาตมาเคยเห็นพระบางองค์ เอาเหล้า หัวหมู
ไหว้ครู เป็นพระนะ ! ไม่รู้ครูของท่านเป็นใคร ไม่ใช่
พระพุทธเจ้า มาเอาเหล้าให้พระพุทธเจ้า เอาหัวหมู
ก็เรียกว่า **ทำบุญเลอะเทอะ ศรัทธาเลื่อนเปื้อน**
สุดท้าย

๓) **ทำบุญยกระดับ** คือ ทำบุญเกี่ยวกับเรื่อง
ทำใจให้สะอาด ทำบุญแล้วลดกิเลส ทำบุญแล้วลด
ความทุกข์ ลดความงก ลดความโลภ ลดความหลง
นี่แหละถึงจะเป็นบุญแท้บุญจริง

ถ้าทำบุญแล้วความงกไม่ลดลง ทำบุญแล้วยังเป็นคนใจดำอำมหิต ไม่ไหว ทำบุญแล้วยังหลงใหล แต่เรื่องไม่ควรหลงใหล ต้องเรียกว่า ยังไม่ได้เลื่อนระดับ ขอให้ทำบุญเลื่อนระดับ ทำบุญแล้วเห็นอนิจจังว่า “ทรัพย์สินกับเรานั้นไม่เที่ยง ก่อนที่มันจะจากเราหรือเราจากมัน นี่เอามันมาเป็นเสบียงเสีย” อย่างนี้แหละบุญเลื่อนระดับแท้จริง ตามที่พระพุทธเจ้าสอนแน่นอน

อาตมาเคยถามโยมมาทำบุญที่วัดว่า “โยม ! ระหว่างทำบุญแล้วรวย ทำบุญแล้วทุกข์ลดลง” โยม ! เอออันไหน ? ๕๐ ๆ นะ คนส่วนหนึ่งก็ตอบอยากให้รวย ส่วนจะทุกข์ไม่ทุกข์ช่างมัน ขอให้รวยไว้ก่อน เออ ! มันก็มีคนอย่างนี้ สำหรับชาวพุทธก็ยังมีคนแบบนี้อยู่ แต่สำหรับคนที่รู้ศาสนาอย่างลึกซึ้ง “จนไม่สำคัญ อย่าเป็นทุกข์ดีกว่า”

ถ้าจนแล้วแต่ไม่มีทุกข์เลย เดี่ยวเขาก็จะหาเพราะว่ามันไม่เป็นทุกข์ เขาก็จะหาได้ง่ายกว่าใจที่เป็นทุกข์ นี่ตรงนี้เป็นสิ่งที่ชาวพุทธควรจะทำบุญแล้ว

ฉลาด เป็นข้อแรก และบุญที่ไม่ต้องทำด้วยเงินมีตั้ง เยอะแยะ การอ่อนน้อมถ่อมตนก็เป็นบุญ การมีสัมมาคารวะ ขวนขวายช่วยกิจอันชอบก็เป็นบุญ จนกระทั่ง สูงสุด เราไม่ได้คิดกับสิ่งที่พระพุทธรเจ้าทรงวางไว้ว่า...

การทำทฐิ การทำความคิดเห็นให้ตรงต่อความเป็นจริง ไม่ใช่เห็นผิดเป็นชอบ เห็นชั่วเป็นดี เห็นกงจักรเป็นดอกบัว แล้วทำบุญด้วยเงินเป็น ๑๐๐ ล้าน ๑,๐๐๐ ล้าน เขาจึงต้องเกิดทำบุญแล้วติดคุก ทำบุญแล้วผูกคอตาย ทำบุญแล้ว DSI เข้าวัด รุณวาย นี่มันเป็นเพราะอะไร ? ก็มาดูข้อต่อไปว่า

“ทำบุญด้วยเงิน” พระพุทธรเจ้าไม่ได้จัดว่า เป็นบุญมากที่สุด แต่กลับบอกว่า บุญที่ดีที่สุด คือ “การทำความเห็นให้ตรงต่อความเป็นจริง” อย่าวิปริตเห็นผิดเป็นชอบ เห็นชั่วเป็นดี เห็นกงจักรเป็นดอกบัว นั่นแหละ คือ บุญที่จัดว่าสูงและดีที่สุด ในระดับต้น ๆ เท่านั้นนะ

ต่อมา เรามาดูระดับบุญอีกสักประเด็นหนึ่ง ที่ท่านบอกว่า ให้กับสัตว์เดรัจฉาน แล้วไม่เท่ากับให้คน ฯลฯ เอาย่อ ๆ ให้กับคนก็ไม่เท่ากับให้กับพระที่มีศีลมีธรรม ให้กับพระทั้ง ๔ ทิศ มีพระพุทธเจ้าเป็นประธาน ก็ยังไม่ใช่บุญมากเท่ากับการเจริญเมตตาธรรม

แผ่เมตตาครั้งเดียว บุญเพิ่มทวีคูณ ยกกระดับบุญขึ้นมา เหนือกว่าบุญอื่น ๆ และยังกล่าวต่อไปอีกว่า

ถ้ายิ่งเจริญอนิจจสัญญา ครั้งเดียวดีกว่าแผ่
เมตตาเป็น ๑๐ ครั้ง ๒๐ ครั้ง

“เจริญอนิจจสัญญา” นี้หมายความว่า ให้
รู้ว่าเรากับทรัพย์ที่นำออกทำบุญนี้ **“มันไม่จากเรา
เราก็ต้องจากมัน”**

ฉะนั้น ใครหยิบแบงก์ ๑๐๐ แบงก์ ๑,๐๐๐
อย่าใส่ขันทันที ! อย่าติดต้นผ้าป่าทันที ! พอทำที่
ต้องเฟื่องพิจารณาว่า “แบงก์ ๑๐๐ แบงก์ ๑,๐๐๐
เอ๋ย ! ฉันใคร่ครวญดูแล้ว ฉันพิจารณาถ้วนถี่แล้วว่า
“เจ้าไม่จากเรา เราก็ต้องจากเจ้า” “เจ้าแบงก์ ๑๐๐
แบงก์ ๑,๐๐๐ เราขอเอาเจ้ามาทำเสปียงหล่อเลี้ยง
จิตวิญญาณ ให้เบิกบานทันการณ เราจะไม่หวัดไหวทัน
เอาเจ้ามาเป็นเสปียงก่อนที่เราจะจากเจ้าหรือเจ้า
จะจากเรา”

อันนี้ท่านบอกว่า **บุญกระเพื่อม บุญถูกยก
ระดับขึ้นอย่างฉับพลัน**

ทีนี้ มาประเด็นต่อมาอีกสักเรื่องหนึ่ง ที่เราชอบ
ทำบุญตามเทศกาล ปีใหม่ สงกรานต์ เข้าพรรษา

ออกพรรษา ทำบุญกันครึ้นเครง ครึกครึ้นอย่างใหญ่โตโอฬาร แต่ขอใช้คำว่า **“เราชอบทำบุญตามเทศกาล”** แต่ไม่ค่อยทำบุญแก้วิกฤตการณ์ เช่น น้ำแล้งแห้งขอด นี่ใครคิดจะไปทอดกฐิน ทำบ่อน้ำ แท้ทั้งน้ำให้วัดบ้าง วัดจะได้ไม่ขาดน้ำ เพราะในหลวง (รัชกาลที่ ๙) ท่านตรัสว่า **“น้ำคือชีวิต”** ถ้าวัดมีไฟฟ้า แต่ไม่มีน้ำ พระก็อยู่ลำบาก ถ้าวัดมีน้ำไม่มีไฟฟ้า หรือถ้ามีไฟฟ้าด้วยก็สบายกันไปเลย

เพราะฉะนั้น เราปักหลักกันใหม่กันดีไหมเรื่องบุญนี้ หันมาทำบุญแก้วิกฤตการณ์ให้มากขึ้น ในวัดมีอะไรที่ขัดสนผิดเคืองชั้นแค้น ถ้าขาดแล้วจะลำบาก

เดี๋ยวนี้เราไปทำบุญทำส่วนเกินซะส่วนหนึ่ง แล้วปล่อยอีกส่วนหนึ่งขาด สร้างเจดีย์สวย แต่น้ำไม่พอใช้ในวัด นี่น่าจะพิจารณากันได้แล้ว พระพุทธเจ้าถึงได้ตรัสว่า

วิเจยยะทานัง สุกะตปปะสัตถัง
“การเลือกให้ พระสุกตเจ้าสรรเสริญ”

ใคร่ครวญแล้วทำบุญ พระองค์สรรเสริญมากกว่า คนที่ทำโดยไม่ใคร่ครวญว่า วิกฤตกับเทศกาล หากใคร่ครวญว่า ควรจะทำตรงไหนมันมากกว่ากัน ป่านนี้ประเทศไทยคงจะแก้วิกฤตการณ์ต่าง ๆ แก้ไปมากมาย เช่น วัดขาดสิ่งเรียนรู้ ทั้งหนังสือธรรมะ ซีดี เทปเทศน์อะไรต่าง ๆ เราไม่ค่อยพอ พื้นที่ดินที่จะจัดเป็นป่าที่สงบรวมเย็นในวัดก็ยังไม่พอ ไปเป็นตึกเป็นอะไรไปเสียหมด จนขาดบรรยากาศแห่งธรรมชาติ

ทั้ง ๆ ที่พระพุทธเจ้าประสูติก็ประสูติท่ามกลาง หมูไม้ ตรัสรู้ก็ตรัสรู้โคนต้นไม้ ไม่ได้ประสูติบนโรง พยาบาล ไม่ได้ตรัสรู้บนมหาวิทยาลัย สอนสาวก ก็ไม่ได้สอนในห้องเรียน ห้องแล็บ สอนกันตามโคน ต้นไม้ แม้แต่จะดับขันธปรินิพพาน พระองค์ก็ดับ ขันธที่โคนต้นไม้

ฉะนั้น วัดสวนแก้ว เมื่ออ่านพระพุทธประวัติ ศึกษาเรียนรู้อย่างนี้แล้ว จึงพยายามบ่อนบุญโยม ให้ช่วยซื้อพันธุ์ไม้กิ่งไม้ ทั้งไม้พืช ไม้ผล ไม้ยืนต้นที่มีราคาแพง ไม้หายาก ถูกลักถูกตัดถูกขโมย เช่น

ต้นพยูง อย่างนี้เป็นต้น ก็ปลูกไว้เยอะมาก มะม่วง
ทุเรียน มีคนมาทำบุญอย่างนี้แก้วิฤตลดโลกร้อน

โลกร้อนนี้เป็นวิฤตไหม ? แล้วเรามาทำบุญ
ปลูกต้นไม้กัน นี่มันก็จะทำให้ลดโลกร้อน มันก็จะ
กลับกลายเป็นบุญช่วย ช่วยลดโลกร้อน

อย่างที่บอกแล้วว่า “บุญต้องเป็น
บุญช่วย” แล้วก็ “บุญพาวาสนาส่ง”
แล้วก็ “บุญรอด”

มีช่วยลดโลกร้อน มีน้ำอุปโภค ถ้าเรามีน้ำ
น้ำช่วยให้เกษตรสมบูรณ์ ให้ชาติมีการบริโภค
ไม่ขาดแคลน ช่วยรักษาระบบนิเวศ

ส่วนคนแก่ก็เป็นวิกฤตหนักขึ้น ที่ถูกทอดทิ้ง
มากขึ้น ตอนนี้ก็ตกร้อยละ ๙ คน ต่อไปก็จะถึง
๑๕-๒๐ คน ถามว่าคนแก่เคยทำบุญมา ช่วยชาติ
บ้านเมืองมา ทำไมจะต้องให้ตกต่ำยามชรา ทำไม
บุญไม่มีพา วาสนาไม่มีส่ง ให้แก่ดำรงอย่างกินอึด
นอนอุ่น เป็นบุญพาวาสนาส่ง

เพราะฉะนั้น ก็ต้องตั้งกองทุนดูแลผู้สูงวัยกัน
บ้าง อย่ามัวแต่ทำบุญประเภทวิหารโบสถ์เจดีย์กัน
ตะพึดตะพือ และที่เรียกว่าจะชักเกินแล้วละ เรื่อง
อาหาร นี่แหล่ะ ! บางวันมีเจ้าภาพมา ๒-๓ เจ้าภาพ
ปีนี้รู้สึกว่ คนมาเลี้ยงพระนี่มากเหลือเกิน มาซ้ำ
ซ้อนกันเสียก็มี ก็เหลือเฟือ ก็ลองเก็บส่วนหนึ่งมาไว้
ช่วยคนชรา ทำให้น้ำท่าอุดมสมบูรณ์ในวัดบ้าง ไม่ใช่
ปล่อยเต่าปล่อยปลา แต่น้ำในวัดวาไม่ดูแลกันเลย
ว่ มันมีหรือเปล่า แล้วปลากับเต่ามันจะอยู่อย่างไร ?

ในบุญพวกนั้นมันต้องอันไหนทำก่อน อันไหน
ทำหลัง มาสร้างเรื่องน้ำในวัดกันก่อนดีไหม ?

ชุดสระ ชุดบ่อ ชุดบึง แล้วค่อยมานึกถึงเรื่อง
ปล่อยเต่าปล่อยปลา มันจะได้มีน้ำท่าแหวกว้าย อุดม
สมบูรณ์ นี่การจะทำบุญมันต้องแก้ไขอะไรได้บ้าง
ไม่ใช่ทำกันไปสูญเปล่า

**“โยมไม่เข้าใจทำบุญ พระก็ไม่ฉลาดบริหาร
เงินบุญ”** แทนที่จะเอาเงินบุญไปแก้ปัญหาวิกฤต
ต่าง ๆ กับเอาบุญไปสร้างคดี แทนที่จะสร้างบารมี
เอาเงินบุญเขาไปก่อคดี อันนี้เป็นการบอกบ่งถึงว่า
“บุญเราลดระดับ บุญลดตกอับ”

ถึงขนาดอยากจะต้องเขียนหนังสือเล่มนี้กัน
ล่ะ เพื่อยกระดับบุญ ให้พ้นคำว่า **“บุญไม่ต้องติด
คุก บุญไม่ต้องผูกคอตาย บุญไม่ต้องให้ DSI มา
รื้อนายสอบสวน บุญไม่ต้องให้ใครต่อใครอยาก
มาร่างกฎหมายเก็บภาษีพระ แจ่งบัญญัติ”** อันนี้
เป็นเรื่องน่าอาย

น่าอายจริง ๆ เพราะโยมก็ให้ซะไม่รู้เรื่องรู้ราว

เสียดายบุญ ไ้สนามกอล์ฟอัลไพน์นี้ ไปให้วัดที่ไม่รู้จักบริหารเงินบุญที่ดิน ไม่ให้คนยากคนจน ไปให้เศรษฐีนักการเมืองเอาไปทำสนามกอล์ฟ นี่เป็นเพราะไม่ฉลาดในการทำบุญ แล้ววัดที่รับบุญเขาไปแล้ว ไม่บริหารที่ดิน ๓๐๐ กว่าไร่ ให้ไปบำบัดทุกข์ บำรุงสุขคนยากคนจนที่ไม่มีที่อยู่อาศัย ที่ไม่มีที่ทำมาหากิน ถ้าบุญมาถึงตรงนี้มันเกิดอะไร ?

มันเกิดการไคร่ครวญ มันเกิดการวิวินิจฉัย ตามที่พระพุทธเจ้าตรัส “เราสรรเสริญแต่คนที่ไคร่ครวญ วิวินิจฉัย” ส่วนคนที่ทำเยอะ ทำมาก ทำถี่ ทำบ่อย ทำตาม ๆ เขาไป ไร้วิวินิจฉัยไคร่ครวญ พระพุทธเจ้าไม่ได้สรรเสริญเลย

“บุญต้องเป็นบุญช่วย”

แล้วก็

“บุญพาวาสนาส่ง”

แล้วก็

“บุญรอด”

ทัฬหีบุญ

ที่นี้มาดูอีกสักเรื่องหนึ่ง ที่การพุทการชักชวน
ของบางวัด บางสำนัก เพื่อตัวเองจะได้ส่ำลักบุญ
สอนตรง ๆ พุดตรง ๆ อย่างหลวงพ่อบุทธทาสบอกว่า

“อย่าบ้ำบุญ หลงบุญกันนักเลย”

“อย่าเมาบุญกันนักเลย”

นี่อย่างนี้มันเป็นเรื่องที่บางวัดไม่สอนกันแบบ

นี้เลย “**ทำบุญแล้วรวย**” ทำบุญแล้วจะได้ชั้นนั้นชั้น
นี้ ยิ่งมาทำบุญกับวัดฉันนี้ ยิ่งรวยใหญ่เลย

มีพระหรือนักปราชญ์ทางศาสนาท่านพูดเอาไว้
ไว้อย่างหนึ่ง

“**ทัพพีตักข้าว**” ทัพพีตรง ๆ ตักไม่ค่อยติดข้าว
ต้องเป็นทัพพีงอนิด ๆ ดังนั้น เขาก็เลยมาเปรียบเทียบ
พระที่สอนแบบตรง ๆ นี่ลากลักการะไม่ค่อยติดไม้
ติดมือมาหรอก แต่ถ้างอ ๆ คด ๆ ทรมศพระพุทธรเจ้า
นิด ๆ อู้ย ! ติดเต็มทัพพี อันนี้เป็นการเปรียบเทียบที่ดี
เพราะฉะนั้น ใครมาพูดว่า “อู้ย ! วัดนี้คน
หลังไหลไปทำบุญมากมาย มโหฬาร จนเงินเป็น
หมื่น เป็นแสนล้าน สร้างนั่น สร้างนี้ได้มากมาย”
ก็ขอบอกไว้เลยว่า...

“**อย่าคิดว่าวัดนั้นชื่อตรงบริสุทธิ์โปร่งใส**”

อาจจะเป็นทัพพีงอ ๆ ก็ได้ เลยตักดวงลากล
ลักการะไว้ได้มากกว่าวัดไหน ๆ ในประเทศนี้

มีเรื่องควรที่จะถามพวกเรา พวกนักบุญทั้ง
หลายว่า **ระหว่างทำบุญแล้วดีใจ ทำบุญแล้วใจ**

มันดี เราควรจะทำตรงไหนมากกว่ากัน ?

ทำบุญดีใจ ก็คือ ทำบุญแล้วก็ดีใจมากมาย
อะไรตาม ๆ เขา เห็นเขาสนุกสนาน เฮฮา เขาดี
อกดีใจกันได้ทำบุญ เราก็พลอยทำไปเพื่อความ
ดีใจไปกับเขา แต่กลับมาแล้วบางทีก็เรื่องเศร้า
เรื่องเครียด เรื่องอิจฉาตาร้อน ใจไม่ได้ดีเลย

เหมือนกับยายที่ใส่บาตร แล้วเขกหัวหลาน
เพราะหลานมันงอแงจะกินของที่ใส่บาตร ที่จริงนะ
แบ่งให้หลานสักนิด ถ้าใจดีให้พระด้วยให้หลานด้วย
อย่างนี้ น่าจะใจดีกว่า เอาขันเอาทัพพีไปเขกหัว โดย
มุ่งจะใส่บาตรแต่พระอย่างเดียวอะไรทำนองนี้

บางคนเอาจริง ๆ เชียว เอาเรื่องดีใจเป็นหลัก
แต่ทำแล้วใจมันดี นี่ทำยังไง ?

หลวงพ่อกุศลทาส เลยเปรียบเทียบ การทำบุญ เอาไว้ ๓ แบบ คือ

๑. การทำบุญแบบอาบน้ำด้วยโคลน

เป็นการทำบุญที่เจือด้วยบาปคราบสกปรก เช่น ฆ่าสัตว์ ฆ่าวัว ฆ่าควาย เพื่อนำเนื้อสัตว์มาทำบุญ มีเสียงเป็นหล้ายาปลาปั้ง แถมด้วยการทะเลาะวิวาท จึงอุปมาเหมือนกับคนอาบน้ำด้วยโคลน ทำบุญเลอะเทอะเปรอะเปื้อนด้วยเหล้าด้วยยา ด้วยชีวิตสัตว์นานาชนิดที่เอามาฆ่า มีคราบกลิ่นเน่าเหม็นติดตัวอยู่ตลอดเวลา เนื้อตัวก็ไม่สะอาดสักที เพราะอาบน้ำโคลน

๒. การทำบุญแบบอาบน้ำด้วยน้ำหอม

ที่นี้ มาการทำบุญอีกแบบหนึ่ง คือ อาบน้ำหอม เป็นการทำบุญที่แฝงด้วยการยึดติด ทำบุญแล้วหวังผลในสวรรค์ชั้นฟ้า ยึดติดแต่สวรรค์วิมาน เป็นการทำบุญแบบเมาบุญ เมาดี หลงดี และอวดดี อุปมาตั้งอาบน้ำด้วยน้ำหอมเจือด้วยแป้งอบ อาบเสร็จแล้วก็มึกลินติดตัวตลอดเวลา ก็ยังถือว่าไม่สะอาดอยู่ดี ทำให้เจือปนไปด้วยกระแจะน้ำมัน น้ำหอมย่อมหาก็เรียกว่ามันเหมือนได้บุญแบบแป้งร่ำ น้ำหอมแล้วฝังอุปาทาน แล้วยึดติด เอาหน้าเอาตา เอาสวรรค์ เอาวิมาน ไปอวดคนอื่น ยิ่งไปกันใหญ่เลย

เพราะฉะนั้น มันไม่สะอาดอยู่ดีแหละ อีกแบบหนึ่งแบบที่ ๓

๓. ทำบุญแบบอาบน้ำสะอาด

คือ การทำบุญด้วยใจสงบ ไม่ยึดติดนรกสวรรค์

ไม่ได้ทำบุญแบบด้ากำไร แต่ทำบุญเพื่อสร้างกุศล
กรรม อุปมาดั่งอาบน้ำที่สะอาด เมื่ออาบเสร็จผู้อาบ
ย่อมสดชื่น เย็นกายสบายตัว สะอาดตัว สะอาดใจ

อย่างนี้แหละเขาเรียกว่า **เปรียบเทียบการทำบุญ**
ทำบุญแล้วมันต้องให้ใจดี ใจงาม ใจสะอาด ใจ
สงบ จึงเรียกว่า เป็นบุญที่เราจะเอาแบบไหน ?
ทำกันอย่างไร ? และในหมวดต่าง ๆ ของบุญ

อานิสงส์ของบุญ

ถ้าทำบุญในลักษณะของสัปปุริสสถาน
๘ ประการ คือ การทำบุญของสัตบุรุษ ของคน
ฉลาด เขาทำบุญยังงี้ ? ก็ได้แก่

๑) การให้ทำบุญด้วยของที่สะอาด คือ ของที่
สะอาดนี้ มันหมายรวมถึงของที่ไม่สะอาดด้วย และ
การได้ของนั้นมาด้วยวิธีสะอาดด้วยน้ำพักน้ำแรง
ลำแข้งของตน ไม่ใช่ไปลักไปขโมยของคนอื่นเขามา
เมื่อทำบุญแล้วมันก็สบายใจ มันก็สะอาดใจ

๒) ของที่ทำบุญนั้นประณีต ให้ของประณีต
ให้ของดี

๓) ทำบุญตามกาล

๔) ทำบุญในของที่สมควร

๕) เลือกที่จะทำบุญ

๖) ทำบุญอย่างเป็นเนืองนิตย์ ไม่ทำผลุบ ๆ
โผล่ ๆ ทำต่อเนื่อง

๗) เมื่อทำบุญแล้วจิตผ่องใส และ

๘) ทำบุญแล้วก็ดีใจ ใจก็ดีไปเรื่อย

อานิสงส์ ๕ อย่างของการทำบุญ คือ

๑) ผู้ทำบุญย่อมเป็นที่รักที่ชอบใจแก่คนเป็นอันมาก

๒) คนดีเป็นอันมากย่อมพอใจคบหาผู้ทำบุญ ไม่อยากคบคนที่ตรงกันข้าม คือ แย่งเอา ฉกฉวย จี้ปล้น ซึ่ง

๓) กิตติศัพท์อันงามของผู้ทำบุญ ย่อมขจรขจายไปทั่ว จนคนทั้งหลายเขาพากันพูดว่า “**แหม !** **พี่คนนี้มีแต่ให้**”

๔) ผู้ทำบุญ ย่อมไม่เห็นห่างจากกรรมของคฤหัสถ์ คือ มีศีล ๕ ไม่ขาด

๕) ผู้ทำบุญ เมื่อตายไปแล้ว ย่อมเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ เรียกว่า **ได้ปิดประตูอบาย**

พระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญว่า
ใคร่ครวญแล้วทำบุญดีกว่าไม่ใคร่ครวญ

อานิสงส์การเจริญเมตตา

ที่นี่ มาดูอานิสงส์ที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า ทำบุญ
กับพระองค์ไม่เท่ากับการแผ่เมตตา การเจริญ
เมตตา ได้อานิสงส์ถึง ๑๑ ประการ มากกว่าบุญใด ๆ
ที่เราเคยฟังมาแล้วเป็นสุขในปัจจุบันในทันที ไม่ต้อง
รอชาติหน้าเลย คือ

๑) หลับอยู่ก็เป็นสุข

๒) ตื่นขึ้นก็เป็นสุข ไม่มีเรื่องขุ่นมัว อารมณ์
บูด อารมณ์เสีย

๓) และฝันก็ฝันดี ไม่ฝันร้าย ว่าตกต้นไม้ ใคร
ไล่ฆ่า อะไรทำนองนี้

๔) เป็นที่รักของมนุษย์ทั้งหลาย คนที่ใจสูง
ใจประเสริฐ ย่อมรักคนที่มีเมตตาสูง

๕) เป็นรักของอมนุษย์ทั้งหลายด้วย พวกผี
เปรตอสุรกาย ก็พลอยรักไปด้วยนะ

๖) เทวดาย่อมรักหาคุ่มครอง

๗) อุปัทนต์รายทั้งหลายย่อมทำอันตราย

ไม่ได้

๘) จิตตั้งมั่นเป็นสมาธิได้ง่าย

๙) ผิวพรรณย่อมผ่องใส

๑๐) เป็นผู้ไม่ลุ่มหลงมัวเมาในชีวิต ไม่ขาดสติตาย

๑๑) ยังไม่บรรลุมฤตธรรม ย่อมเป็นผู้เข้าถึงพรหมโลก และโลกแห่งสุดดีเป็นที่อยู่

นี่คือ อานิสงส์ของเมตตาธรรม เพราะฉะนั้น ถ้าคนมีเมตตา นี้ จะไม่มีปัญหาที่ไปทำบุญแล้วติดคุก ผูกคอตาย ทำแล้ว DSI เข้าวัดรุ่นวาย ทำบุญแล้ว ต้องขึ้นป้ายแขวนคอหมดเนื้อหมดตัว แสดงว่า คนที่ทำถือว่าเป็นภริยาก็ไม่เมตตาต่อครอบครัวสามี เอาบ้านเอาอะไรไปขายทำบุญหมด คนที่อยู่ข้างตัวไม่เมตตาไม่สงสาร ไม่ปรารถนาให้เขาอยู่เป็นสุข ผลก็ส่งให้ตัวเองก็อยู่เป็นทุกข์ทะเลาะกับคนในบ้าน นี่ทำบุญทั้งขาดเมตตาและปัญญา

ถ้ามีทั้งเมตตาและปัญญาทำบุญ นี่ไฉย ! จะ

พิเศษมาก และเจ้าสำนักใด ๆ ที่อยู่ให้เขาทำบุญ ขาดทั้งเมตตาและปัญญา ถ้ามีเมตตาจะไม่โง่ให้เขาทำบุญจนหมดตัวแล้วทำให้เขาเป็นทุกข์

เพราะฉะนั้น เมตตากับปัญญานี้ พระพุทธเจ้าจึงสรรเสริญว่า **ใคร่ครวญแล้วทำบุญดีกว่าไม่ใคร่ครวญ** โดยเฉพาะทำบุญต้องไม่ให้เกิดอบายมุขและโรคะของตนหรือของคนอื่น ในการไปหยิบไปยืม ไปแย่ง ไปขโมยเขามาทำบุญ มันกระทบคนอื่นด้วย

เพราะฉะนั้น ต้องไม่กระทบฐานะของใครต่อใครเขาด้วย ของตนเองด้วย

ถ้าจะขยายความให้กว้างออกไปบุญกิริยาวัตถุมี ๑๐ ประการ คือ อะไรบ้าง ? เรามาบทวนดู

๑) ทานมัย บุญเกิดจากการให้ทาน ให้ข้าวของอะไรก็ได้แล้วแต่ ของกินของใช้

๒) สีลมัย บุญเกิดจากการรักษาศีล ข้อนี้ขัดไม่ต้องเสียเงิน อาจจะเสียเวลาไปฝึกฝน ในการรักษาศีล

๓) ภาวนามัย บุญเกิดจากการเจริญภาวนา อันนี้แทบไม่ต้องเสียสตางค์ แต่นั่นแหละเพราะอาจจะเสียเวลาไปฝึกฝนภาวนา แต่เงินทองแทบไม่ต้องเสียเลย กลับเป็นบุญด้วยใน ๑๐ ข้อ

๔) อปจายนมัย บุญเกิดจากการอ่อนน้อม ถ่อมตนต่อผู้หลักผู้ใหญ่ มีสัมมาคารวะ คนทำบุญ เยอะแต่เย่อหยิ่ง จองทองพองชน ยโสโอหัง ก้าวร้าว ไม่มีใครเขาชื่นชอบ ฉะนั้น ข้อนี้ทำไว้เถอะเป็นบุญผู้หลักผู้ใหญ่เขาจะเอ็นดูเมตตารักใคร่

๕) เวชยารัจจมัย บุญเกิดจากการชวนชวาย ในกิจที่ชอบ เช่น มีภัยพิบัติ น้ำท่วมภาคใต้ ภาค ไหนก็ตาม แล้วชวนชวายชักชวนกันไปช่วย หรือช่วย กิจการงานของวัด แค่ว่ายมากกว่าวัด

เหมือนกับที่หลวงพ่อพุทธทาสเคยบอกว่า
“เหมือนจัดพระนิพพานไว้ต้อนรับคนมาวัด
สะอาดดี” บางคนมาอุสสัณห์ ทำความสะอาดสัณห์
นี่ก็เป็นบุญ โดยไม่ต้องเสียสตางค์ แต่เสียแรงงาน
เสียอุปกรณ์เครื่องทำความสะอาดนิดหน่อย เดียวนี้
ก็มีคนมาทำกันเยอะเหมือนกันที่วัด พาลูกพาหลาน
มาทำความสะอาดสัณห์ในวัด

๖) ปัตติทานมัย บุญเกิดจากการให้ส่วนบุญ

๗) ปัตตานุโมทนามัย บุญเกิดจากการ
อนุโมทนาส่วนบุญ

คือ ทำแล้วแบ่งบุญกัน อาตมาเคยเห็นตอน
เด็ก โยมแม่ไม่ได้ไปวัดทำนาอยู่ บ้าลุงไป เดินกลับ
ผ่านมาก็จะบอกว่า “เฮ้อ ! วันนี้เข้าไปวัดมานะเว้ย
ขอแบ่งบุญให้ด้วย” แม่ก็จะนั่งอนุโมทนาแล้วยกมือ
“สาธุ !” พลอยยินดีกับบุญเขาด้วย คนทำบุญไม่หวง
บุญ “แบ่งบุญ !” บุญเพิ่มขึ้นอีก

๘) ธัมมัสสวนมัย บุญเกิดจากการฟังธรรม
อันนี้คนเอาไปไว้ไม่ได้ยกขึ้นมา เป็นเรื่องสำคัญอยาก

จะฝากว่า คนฟังธรรมบ่อย ๆ ย่อมแจ่มแจ้ง ซึ่งความ
สงสัย ไม่ลังเลเรื่องต่าง ๆ และเข้าใจหลักศาสนา มาก
ขึ้น นี่ทำบุญฟังเทศน์ฟังธรรม อาจจะจับหลักไปดับ
ทุกข์ได้มากกว่าพวกบุญที่จ่ายเงินเสียเงินเยอะ ๆ
เปลืองทุกข์หนักไปก็มี เพราะทำไม่ถูกนี่

๙) ธรรมเทศนามัย บุญเกิดจากการแสดง ธรรม

แหม ! ข้อนี้ต้องแอบคุ้ยสักนิดดีไหม ? อย่า
หาว่าไม่เลย บางที่เราแสดงไป มันก็สอนตัวเราด้วย
ต้องคิดทบทวน ใคร่ครวญหลักธรรม ตีโจทย์หลัก
ธรรม ขบคิดหลักธรรม กลายเป็นคนขบแตก ตีโจทย์
แตก เรียกว่า ขยายความ แอพพลาย (apply)
ประยุกต์ธรรม

เดี๋ยวนีมีแม่ฆราวาส อาจารย์หลายท่านเป็นผู้
หญิงก็มี ผู้ชายก็มี พุทธธรรมะน่าฟัง คนฟังมีความสุข
ตัวท่านเองก็มีความสุข แล้วท่านก็จะแตกฉานใน
หลักธรรมมากยิ่งขึ้น นั่นเป็นการถ่ายทอดคำ เอาคำ
สอนพระพุทธรเจ้า ไปแนะไปบอกคนโน้นคนนี้ บอก

ลูกบอกหลานไม่ได้เสียเงินเลย แล้วเป็นบุญช่วย ให้
ลูกหลานฉลาดในคำสอน บุญอย่างนี้จะให้ศาสนา
มั่นคงแข็งแรง อยู่เป็นที่พึ่งของสัตว์โลกได้อีก สุดท้าย

**๑๐) ทิฏฐิซุกรม แปลว่า บุญเกิดจากการ
ทำความเข้าใจให้ตรง** ปรับจนความเห็น ให้ถูกต้อง
ตามครรลองคลองธรรม ไม่เห็นผิดเป็นชอบเห็นชั่ว
เป็นดี เห็นกงจักรเป็นดอกบัว ใครที่มีความเห็นตรง
ต่อหลักธรรมคำสอน อันนี้บุญมหาศาลบุญมากที่สุด
ดีที่สุด

ถ้าสร้างโบสถ์ วิหารเจดีย์ ทอดกฐินผ้าป่า
ใส่บาตรทุกวัน แต่ความเห็นไม่ค่อยตรง ไปขึ้น
ขอบไปขึ้นชม สิ่งที่ไม่ค่อยถูกหลักธรรมคำสอน
คนทำบุญเก่ง นี่แต่จะไปหลงพระที่ทำผิด ๆ นี่
ถามว่า ทำให้จิตใจของตนไม่ตรง มุ่งบุญมากกว่า
มุ่งดับทุกข์ ตรงนี้ต้องใคร่ครวญกันให้ดี

พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า ใน ๑๐ ข้อ บุญข้อ
สุดท้ายถือว่า เป็นบุญที่ดีเยี่ยม ของการทำบุญใน
พระพุทธศาสนา มี ๑๐ อย่างนี้เท่านั้น ไม่ได้มากไป
กว่านี้ ถ้านอกไปจากนี้ไปก็อาจจะเป็นบุญนอกศาสนา
ไปไม่ใช่บุญในศาสนาพุทธด้วยซ้ำไป แล้วก็เราก็ไป
ทำกันเยอะแยะสร้างนั่นสร้างนี่ บ้างพระรัตนตรัยไป
เสียก็มี ราหูอมมิตหน้าวัดสร้างกันใหญ่โต หมดเปลือง
กันเยอะแยะ พิชฌิมะพิชฌเนศนี่ไม่ใช่สัญลักษณ์พุทธ
เลย แต่ก็ไปสร้างไปทำกันเยอะ บุญพวกนี้มันไม่ได้แก้
วิกฤตการณ์อะไร ไม่ได้แก้ปัญหาชาติบ้านเมือง แก้
ภัยแล้งก็ไม่ได้ แก้น้ำท่วมก็ไม่ได้ แก้ความอดอยาก
ยากจนก็ไม่ได้

บุญบารุง

ที่นี่ มาถึงบุญที่บารุงพระพุทธศาสนา เราไม่ใช่
บารุงด้านข้าวปลาอาหาร บารุงปรนเปรอ จนพระ
อ้วน แต่พระไม่ได้สร้างสรรค์ทำอะไรให้กับพระศาสนา
แข็งแรงอยู่เป็นที่พึ่งของสัตว์โลก

แล้วที่นี่มาดูการบารุงทำบุญบารุงพระศาสนา
ควรจะทำบุญเรื่องอะไร ?

เขาบอกศาสนาอยู่ได้ด้วยปริยัติธรรม ก็ต้อง

สนับสนุนการศึกษา ที่ไหนมีกิจกรรมการศึกษา แม้แต่วัดที่จัดกิจกรรมวันเด็ก หรือวันวิสาขะ มาพะ เอาเด็กนักเรียนมาตอบธรรมะ แล้วคุณไปเป็นเจ้าภาพกันหน่อยได้ไหมว่า ไอคกริมก็ได้ หรือว่าเป็นรางวัลให้เด็กเล็กน้อยก็ได้ เพื่อเราให้เด็กให้มาสู่ปรียัติ คือการศึกษาคำสั่งสอนพระพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้า และถ้ามีการเอาเด็กไปเข้าค่ายฯ อันนี้น่าเสียใจมากเมื่อก่อนเด็กเข้าค่ายฯ เยอะ ต่อมาเขาบอก อบต. ไม่มีงบฯ อบจ. ไม่มีงบฯ ก็เลยทำไงตัดพาเด็กมาปฏิบัติธรรม เมื่อไม่มีทั้งปรียัติและปฏิบัติ ผลที่ศาสนาจะออกงอก ออกดอกออกผลเป็นมรรคเป็นผลมา มันก็ยิ่งยากเลย

เพราะฉะนั้น ถ้าบุญทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา หรือปกป้องคุ้มครองพระพุทธศาสนา อย่าไปมัวเสียเวลาปกป้องคุ้มครองคน เดี่ยวนี้คนรู้สึกว่าตนเองได้บุญเหลือเกิน ถ้ามาปกป้องครูบาอาจารย์ที่เขาจะจับ เขาจะกุมอะไรก็แล้วแต่เถอะ รู้สึกรู้ว่า ได้โดดไปช่วย ได้เอาข้าวปลาไปให้ต่อสู้กับอำนาจรัฐอะไรต่อ

อะไรไปคิดว่าได้บุญเอาด้วย เป็นบุญแนวร่วมอะไร
อย่างนี้

แต่นั้นแหละมันขัดขวางการเข้าไปเคลียร์เรื่อง
ราวที่แต่ละวัดสร้างปัญหาขึ้นมา **เราก็ต้องรู้จัก**
บุญเรื่องนี้ อาจจะตั้งใจแข็งหน่อย ถึงแม้เราจะ
รักนับถือชอบยังไง แต่ต้องให้บ้านเมืองเขาจัดการ
แก้ไข ถ้าเราโคตไปปกป้องแล้วยังรู้สึกว่าเป็นบุญอีก

อันนี้กลายเป็นสิ่งที่เรียกกันว่า ไปอุ้มมรดกอันชั่วร้าย
เอากากเดนที่เขาทำผิด ๆ ก็นำสงสารที่ไปรับเอามรดก
อันชั่วร้ายเป็นกากเดนที่ครูบาอาจารย์รุ่นก่อนท่าน
ทิ้งแล้ว

ตัวอย่าง หลวงพ่อท่านติดขัดเรื่องกรรมฐาน
ท่านไปหาเจ้าคุณโชดกฯ จนกระทั่งคิดจะกลับลำแล้ว
จะมาสอนลูกศิษย์ก็ไม่ทันได้สอน ลูกศิษย์กลับติด
เทอร์โบซะนี่ ! เลยต้องมานั่งรักษามรดกชั่วร้ายกากเดน
ที่ครูบาอาจารย์รุ่นก่อนท่านทิ้งแล้ว

อันนี้แล้วก็ยังบอกว่า ตัวเองกำลังปกป้องคุ้มครอง
ศาสนา แต่กลับกำลังปกป้องมรดกกากที่
ครูบาอาจารย์ทิ้งแล้ว แล้วมันจะเป็นบุญยังงัย ?
ใคร่ครวญกันเสียบ้าง แล้วก็ลูกศิษย์บางคนก็เหลือ
เกิน บอกว่าตัวเองทำบุญเยอะ แล้วพวกที่ไม่เคย
ทำบุญกับวัดนี้ คือ พวกบุญน้อย บุญไม่พอ

ก็อยากจะบอกฝากเตือนสักหน่อยว่า
“ระหว่างข้อมูลและโยนิโสมนสิการไม่พอ กับ
บุญไม่พอ” นี่อันไหนจะมีประโยชน์มากกว่ากัน ?

ถ้ามีโยนิโสมนสิการได้ข้อมูลรอบด้าน ทั้งต้น
น้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำที่เป็นมา กำพืดแบ็กกราวนด์
ปุมหลังเขายังไง รู้ข้อมูลซะให้ดี แล้วเอามาใคร่ครวญ
เทียบเคียงหยั่งลึกตรึกตรอง ด้วยความแยบคายตาม
หลักโยนิโสมนสิการ

ถ้าให้อาตมาเลือก ขอเลือกมีโยนิโสมนสิการ
มากกว่ามีบุญ ยอมเป็นคนมีบุญน้อย แต่ขอให้มี
โยนิโสมนสิการมาก เพราะพระพุทธเจ้าตรัสว่า

“คนที่ไม่ได้ฟังพระพุทธเจ้า ไม่ได้ใกล้ชิด
ไม่ได้เกิดทันพระองค์ แต่มีโยนิโสมนสิการมาก
ย่อมดับทุกข์ได้ด้วยตนเอง”

เพราะฉะนั้น โยนิโสมนสิการ...เหนือบุญ ! ถ้า
อยากจะทำบุญ แล้วมันก็ไปตรงข้อสุดท้าย ทิฏฐุจตุกรรม
ปรับทิฐิให้ตรง นั่นคือถ้าไม่มีโยนิโสมนสิการ ทิฐิไม่มี
ทางตรง เป๋ไปเป๋มาแน่นอน

ฉะนั้น ขอให้พยายามที่จะทำบุญให้อยู่ใน
หลักพระพุทธศาสนาไว้นะบุญ ๑๐ ประการนี้พยายาม
ทำให้เป็นบุญ ที่แอปพลายประยุกต์ให้เป็นบุญ

แก้วิกฤตการณ์

คนไม่ชอบช่วยทำกิจการชวนชวาย “ความไม่ชอบ” นี่ก็เป็นวิกฤตเหมือนกันนะ ปล่อยให้ทุกอย่าง ๆ ไปลำบาก ยิ่งเด็ก ๆ ลบหล่นดูถูก ตีตัวเสมอผู้ใหญ่ นี่ก็เป็นวิกฤต ซึ่งจำเป็นที่จะต้องทำบุญให้แก้วิกฤตการณ์ ทำบุญ ๑๐ ประการนี้ทำดี ๆ เกอะ วิกฤตการณ์จะแทบไม่เกิดในประเทศไทยเราเลย

ไปบิณฑบาตมักจะเจอ คนพูดคำหนึ่ง คือ เราแจกหนังสือซีดีเทปธรรมะ สัมโหมะม่วง ข้าวสงฆ์ ข้าวสารที่ช่วยชาวนานี้ แหม ! บางคนพูดดังสนั่นเลย “โ้ย ! ทำบุญเห็นทันตาเลยวู๊ ! ไม่ต้องรอชาติหน้า”

นี่เราทำอะไรกัน ทำบุญแล้วขอให้บอกเห็นกันชาตินี้จะ ๆ เช่น เราทำให้มีป้อน้ำแหล่งน้ำ น้ำใช้ทางการเกษตร พืชผลก็มีกินมีใช้ “บุญอิม” แล้วมีคนชอบบอกที่วัดสวนแก้วนี้ ทำบุญแล้วได้ ๓ อิม

“บุญ ๓ อิม”

๑) อิมสมอง ก็ได้เทพหนังสือธรรมะไปฟัง
ฉลาดขึ้น

๒) อิมปากอิมท้อง ก็คือ ได้ผลหมากรากไม้
ไปกิน อย่างที่เขาบอก “บุญก็ได้ไส้ก็เต็ม”

๓) อิมอกอิมใจ ที่ได้ทำบุญถูกที่ถูกทาง หรือ
ถูกเรื่องถูกจริต ทำแล้ว แหม่ ! อิมใจเหลือเกิน เช่น
รู้ว่าที่นี่เลี้ยงคนชรา เด็กกำพร้า หมู หมา ฯลฯ ได้ทั้ง

บุญทั้งทาน เลยอิมใจเบิกบาน เลยให้ฉายาว่าวัดนี้
เป็นวัดที่ทำแล้ว ๓ อิม

สุดท้ายก็ขอฝาก ๓ บุญที่จะเห็นกันจะ ๆ
ชาตินี้ คือ

๑) ทำบุญธนาคารน้ำ ร่วมแก้วิกฤตการณ์
ให้น้ำไม่ขาดแคลน ถ้ามากก็ได้เก็บไว้ในที่สูง ไม่
ลงมาท่วมที่ต่ำ ทรัพย์สินก็ไม่เสียหาย พืชพันธุ์
ธัญญาหารก็ไม่ตาย

๒) เห็นกันจะจะว่า คนชร่าบ้านเรา ไม่ถูกทอด
ทิ้ง ให้ตายอยู่กับสุนัข เหมือนคนชราต่างประเทศ
บางประเทศ และถึงคราวเราแก่ชราจะได้กินอิม
นอนอุ่น เพราะมีกองทุนบุญผู้สูงวัย

อาตมาเลี้ยงคนชราไว้แล้ว แหม ! บางทีแก
ทำงานก็ทำงานให้คุ้มค่าคุ้มวัย ถึงแม้เร็วแรงจะเหลือ
น้อย แต่หัวใจที่อยากจะทำให้วัดให้ศาสนา เป็น
คนที่ชวนชวายเป็นกิจอันชอบ ก็เรียกว่า เห็นกันตำตา
ชาตินี้เลย ช่วยดูแลคนคนแก่ คนแก่ก็ช่วยวัดช่วย

ศาสนา ที่จริงช่วยมานานแล้ว พอชราเข้าได้มาอยู่
กับวัดกับศาสนา ก็ได้สุขกายสบายใจ

นี่เขาเรียก “บุญพาวาสนาสง” กันที่นี้เดียว
นี่ไม่ต้องรอกันชาติหน้า ไม่ต้องเอาสวรรค์มาฉก เอา
นรกมาขู่ เห็นอยู่จะ ๆ ชัด ๆ และสุดท้าย

๓) บุญที่น่าจะทำกันให้มากที่สุด พระพุทธเจ้า
ตรัสไว้ในอริยมรรคมีองค์ ๘ ถึง ๒ ข้อ ใน ๘ ข้อ

จงหางานทำ ทำที่มันไม่ผิดกฎหมาย ไม่ผิดศีล
ธรรม การงานชอบ

จงหาเลี้ยงชีวิตด้วยอาชีพที่มันชอบ อย่าไป
ประกอบอาชีพขายยาบ้า ขายตัว แหม ! เดียวนี้เขา
บอกว่าพัททยาเป็นเมืองที่ขายเซ็กส์มากที่สุด

ทำไมคนถึงต้องหันไปขายพวกนั้น ตำรวจตำรวจ
ก็หันมาขายยาบ้า ขายเนื้อขายตัว ขายความชั่วร้าย
อะไรต่าง ๆ กันนี้ มันเป็นเพราะเราไม่มีกองทุนใหญ่
คือ กองทุนสัมมาชีพ

ถึงแม้จะมีธนาคาร ธกส. ธนาคารออมสิน แต่
ก็ต้องกู้ต้องยืม ต้องเสียดอกอยู่ดีแหละ บางทีทำมา

หากินไป ทำมาที่ดินหมด ทุกซั่หนักใหม่ละที่นี้
 ฉะนั้น ที่วัดจึงไม่สร้างโบสถ์ สร้างเจดีย์ มีเงิน
 จะสร้างงานสร้างอาชีพ ซื้อเครื่องมือเครื่องมือ ต่อ
 แขนต่อขาคน จะทำให้ “บุญรอด” คือ เมื่อคนหากิน
 ดีสุจริต ชีวิตทรัพย์สินของคนบริสุทธิ์ก็จะพลอยอยู่รอด

“บุญช่วย” ช่วยให้น้ำมีใช้พออุปโภคบริโภค

“บุญพาวาสนาส่ง” ส่งเสริมให้คนแก่ได้อยู่ดี
มีสุข กินอิ่มนอนอุ่น

“บุญรอด” เมื่อคนประกอบอาชีพดี ทำการ
งานสุจริต ไม่ผิดกฎหมายไม่ผิดศีลธรรม ไม่ไปก่อ
กรรม กระชากแย่งชิง ทรัพย์สินเงินเจ้าของทรัพย์สิน
ต้องเสียชีวิตไปก็หลายรายแล้ว

กองบุญตรงนี้อาตมาว่าประเทศไทยละเอียดมาก
มองเห็นประโยชน์ของบุญข้อนี้น้อยมาก พระพุทธเจ้า
ใส่ไว้ ๒ ข้อเลย ในทางเดินอันประเสริฐของชีวิตมนุษย์
คือ ในอริยมรรคมีองค์ ๘ นั้น

หวังว่าบทความที่แต่งที่เขียน ที่คิดจัดพิมพ์คง
ให้ประโยชน์เกิดคุณมหาศาล และถ้าเกิดบุญใดขึ้นมา
แล้ว ก็ขอให้บุญนี้ช่วยคุ้มครองผองไทย ได้สุขกาย
สบายใจ โดยเฉพาะท่านผู้อ่านและนำไปใช้ปฏิบัติ
ขอให้เกิดผลบุญคุ้มครองจริง ๆ ไม่ต้องรอชาติหน้า
หากชาติหน้ามีก็ไม่ขาดทุนหรอก สบายต่อไปอีก

สรุปในสุดท้ายในหนังสือนี้ว่า...

วิเจยยะทานัง สุกะตัมปะสัสตัง
การให้ด้วยพิจารณา พระตถาคตเจ้าทรงสรรเสริญ

ถ้าให้เยอะให้มากให้ถี่ให้บ่อย แล้วไม่ได้พิจารณา
เลย พระผู้มีพระภาคเจ้า ไม่ได้สรรเสริญมากมาย
ขอให้ใช้การใคร่ครวญพิจารณา

ผู้ทำบุญของชอบใจ ก็ย่อมได้ของชอบใจ
ผู้ทำบุญของเลิศ ก็ย่อมได้ของเลิศ
ผู้ทำบุญของดี ก็ย่อมได้ของดี
ผู้ทำบุญของประเสริฐ ก็ย่อมถึงฐานะอันประเสริฐ.

แต่ขอว่า...

อย่าทำบุญจนกระทั่งบฏาณะและ
โรคะอย่างร้ายแรงก็แล้วกัน

ตำนานพริกละลายแม่น้ำ ในการทำบุญ

หลวงพ่อพุทธทาสท่านเน้นคำว่า “ตำนานพริก
ละลายแม่น้ำในการทำบุญ” เช่น บุญทุกเรื่อง
มันเป็นสิ่งสูญเสียมากกว่าได้ กว่าดี ท่านบอกว่า
“เอาเงินบุญเขาเอามาสร้างอะไรต่ออะไรในวัด
ท่าน นี่มันเกินคำว่า ตำนานพริกละลายแม่น้ำไป
เยอะ” แล้วท่านบอกว่า เอาละที่วัดเรา ๆ ยอมรับ
ว่า “เราก็เอาเงินเขามาทำละลายแม่น้ำไปเยอะ
สร้างในสิ่งที่ไม่จำเป็นนะ ที่ใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า
แต่วัดอื่นน่าจะมากกว่าเรา”

เดี๋ยวนี้ ตำน้ำพริกละลายแม่น้ำในการทำบุญ
มีเชือดวัวเชือดควายเยอะแยะ ลงทุนมหาศาลในบุญ
แต่แล้วมันไม่ได้ชำระล้างชั้นธสันดาน กลายเป็นเรื่อง
ทำบุญเพิ่มบาป เช่น ปล่อยเต่า ปล่อยปลากันในที่
ที่ไม่ได้พิจารณาเลย

ตามที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า **“ให้
พิจารณาก่อน แล้วค่อยทำ”**

นี่จึงกลายเป็นบาปไปเลย และยิ่งชัดเจนที่สุด
ที่สถานที่รับบุญทำบุญอย่างวัดบางวัด **“ทำบุญแล้ว
กลายเป็นบาป ทำบุญแล้วติดคุก”** อย่างนี้ **“ทำบุญ
แล้วผูกคอตาย”** ไปชักไปฟอกเงินกันในวัด นี่เป็น
บาปชัด ๆ ถึงได้ติดคุกผูกคอตาย ถึงได้ DSI เข้าไป
สอบรื้อนวนาย เพราะบุญกลายเป็นบาป

“บุญเพาะบาป” บุญทำให้เกิดบาป แล้วความ
เจริญในโลกนี้ มันก็ช่างเจริญมาเพื่อให้เกิดบาป ดังนั้น
มีการติดต่อบอกบุญ โฆษณาบุญ ขายนบุญกันทาง
สื่อ ซึ่งมันไม่เคยมีมาในยุคก่อน ก็เลยมีการหลอก
ขายนบุญ ต้มบุญกันแบบเป็นบาปไปอย่างมาก ไม่น่า

เชื่อว่า จะพลิกผันไปได้ถึงขนาดนั้น แล้วมันมีพลิกผันจริง ๆ เราจึงเห็นเรื่องการทดสอบบุญ สอบสวน เรื่องการทำบุญกัน จนมีพระรูปหนึ่งท่านยื่นเรื่องให้คุณมีชัย ฤชุพันธุ์ ให้ร่างกฎหมายตรวจสอบเงินอุดหนุนพระ ที่จริงนี้ เขาก็อยากจะทำบุญนะ อุดหนุนพระให้ทำนั่นทำนี่ เช่น อุดหนุนพระให้เผยแผ่ แล้วเงินเผยแผ่ นี่มันก็เป็นน้ำพริกละลายแม่น้ำ แล้วก็เป็นบาปไปไม่ใช่บ่อยเหมือนกัน

ที่แรกว่า จะเอาเงินไปอุดหนุนศาสนา ให้เผยแผ่ สงเคราะห์ ปฏิสังขรณ์ สนับสนุนการศึกษา ฯลฯ

ไป ๆ มา ๆ โยมทอนไปชะเยอะ โยมทอนไปชะ ๘๐ % เงินอุดหนุนศาสนาเลยทำให้เกิดบาปกับคนที่มิ

“บุญอ้อน แล้วจะเป็นบุญได้ยังไง ? มันก็กลายเป็นบาป ไปในตัวเลย...”

อารมณ์เป็นเปรต ที่มีเจ้าหน้าที่ทำงานในด้านนี้ ที่บังเอิญมีคนไปทำงานบุญแท้ ๆ ดันเปลี่ยนเป็นบาปซะ ซึ่งเจ้าหน้าที่สำนักพุทธ ฯ ที่จริงอยู่กับบุญ อยู่กับศาสนา อยู่กับบุญ แต่ต้องติดคุกติดตะราง ถูกสอบสวนอะไรกัน นี่เพราะเอาทอนซะมากเกินไป เพราะกินมูมมาม ตะกละตะกลามมากเกินไป เลยกลายเป็นบาป

แบบนี้ก็เข้าทางโบราณ “**ซ็อน ทัพพีไม่รู้รสแกง**” มันแช่อยู่ในหม้อแกง แต่มันไม่รู้รสแกงเลย คนอื่นเขาชิมเอา ๆ พวกอยู่ใกล้ชีวิตพระพุทธศาสนา รับใช้ศาสนา แต่โกงศาสนา มันก็เข้าตำรา “**ซ็อน ทัพพีไม่รู้รสแกง**” หรือเข้าทางสำนวนที่ว่า “**ใกล้เกลือกินด่าง**” ใกล้เกลือกินด่างจะกินงบประมาณ ใกล้ธรรมะแต่กินงบประมาณ

เมื่อก่อนนี้ก็เลยนึกถึงว่า เออ ! ตอนเราเผยแผ่ นี่ก็ใช้สไลด์บ้าง วิดีโอบ้าง อะไรบ้างเยอะเยอะ เต็มวี่

มันตกຸ່ນหมด ไ้พวกนั้นนะ กลายเป็นน้ำพริกละลาย
แม่น้ำ แล้วยิ่งสร้างสถานีโทรทัศน์เผยแผ่มองดูว่า
“เป็นงานบุญนะ”

แต่ทำแล้วมันไม่คุ้มค่า มันก็เลยกลายเป็นตำ
น้ำพริกละลายแม่น้ำ คือ คนฟังแล้วจะดับทุกข์หมด
กิเลสกันได้ไม่เท่าไร ? เพราะมันแต่เรียไร พุทธรายการ
ธรรมะไม่กินาที่ เดียวเรียไรแล้ว พุทธอีกไม่กินาที่เดียว
ก็เรียไรอีกแล้ว แล้วชาวบ้านที่ฟังก็บริจาคกัน

มันก็เหมือนกับไปตำน้ำพริกละลายแม่น้ำไป
ในอากาศ ไม้รู้ได้ผลเท่าไร ? หรือถ้าได้ไม่คุ้มค่า
ต้องเรียกว่า “ตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ”

เพลอๆ ก็เป็นบาปซะด้วยซ้ำไป เพราะกลัวจอ
ดำ อย่างวัดบางวัดนี่บ่นตลอดเลย กลัวเหลือเกินที่
จอดำ นี่ไม่อยากจะพูดว่า จริงเลย ! ที่ไม่มีการเกิดขึ้น
ในสมัยก่อน แต่เดี๋ยวนี “เดี๋ยวยอมจะจอดำนา ถ้า
ยอมไม่บริจาคนา” กลายเป็นบุญอ่อน

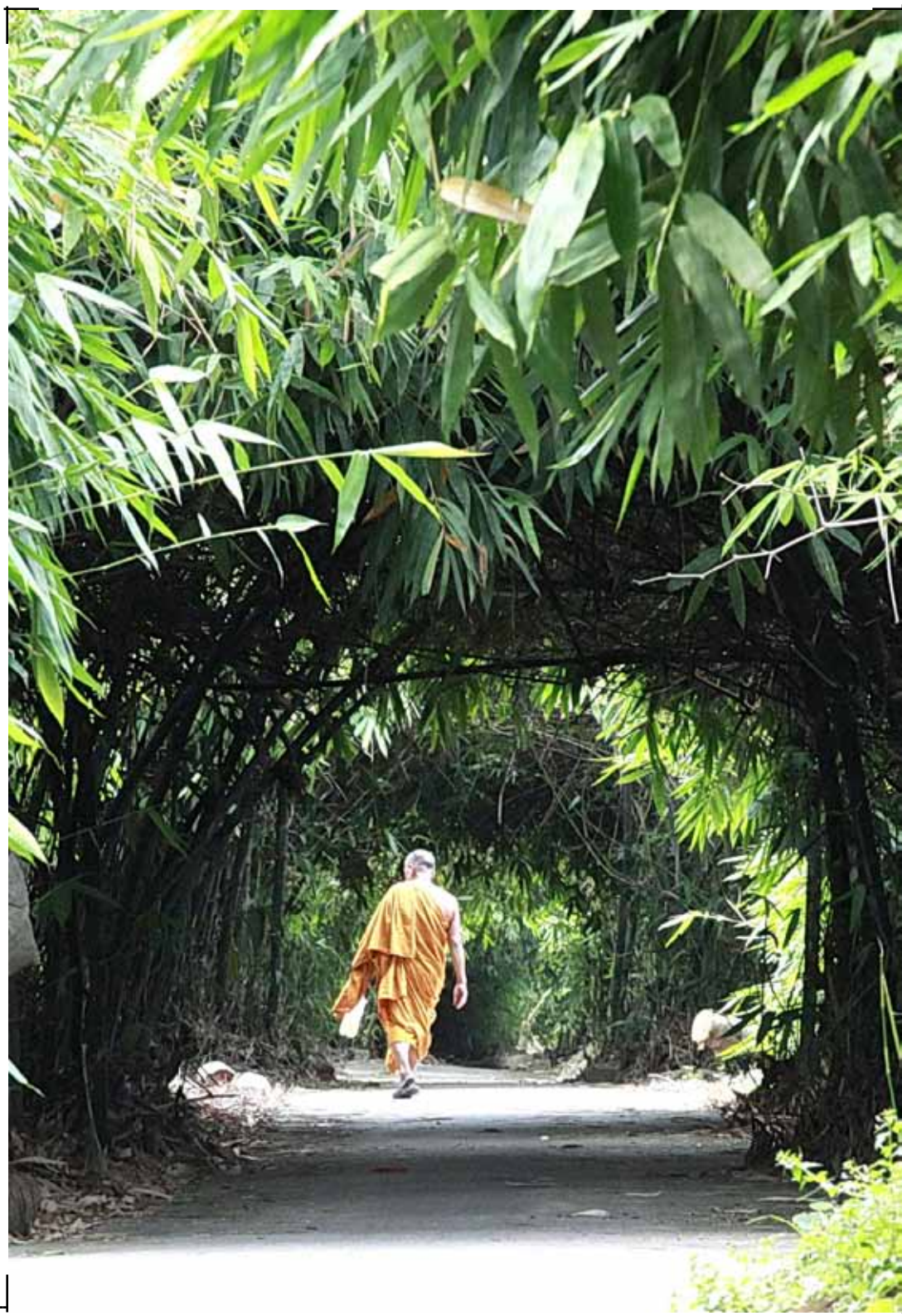
“บุญอ่อน” แล้วจะเป็นบุญได้ยังงัย ? มันก็
กลายเป็นบาปไปในตัวเลย บุญอ่อนวิตกกังวล

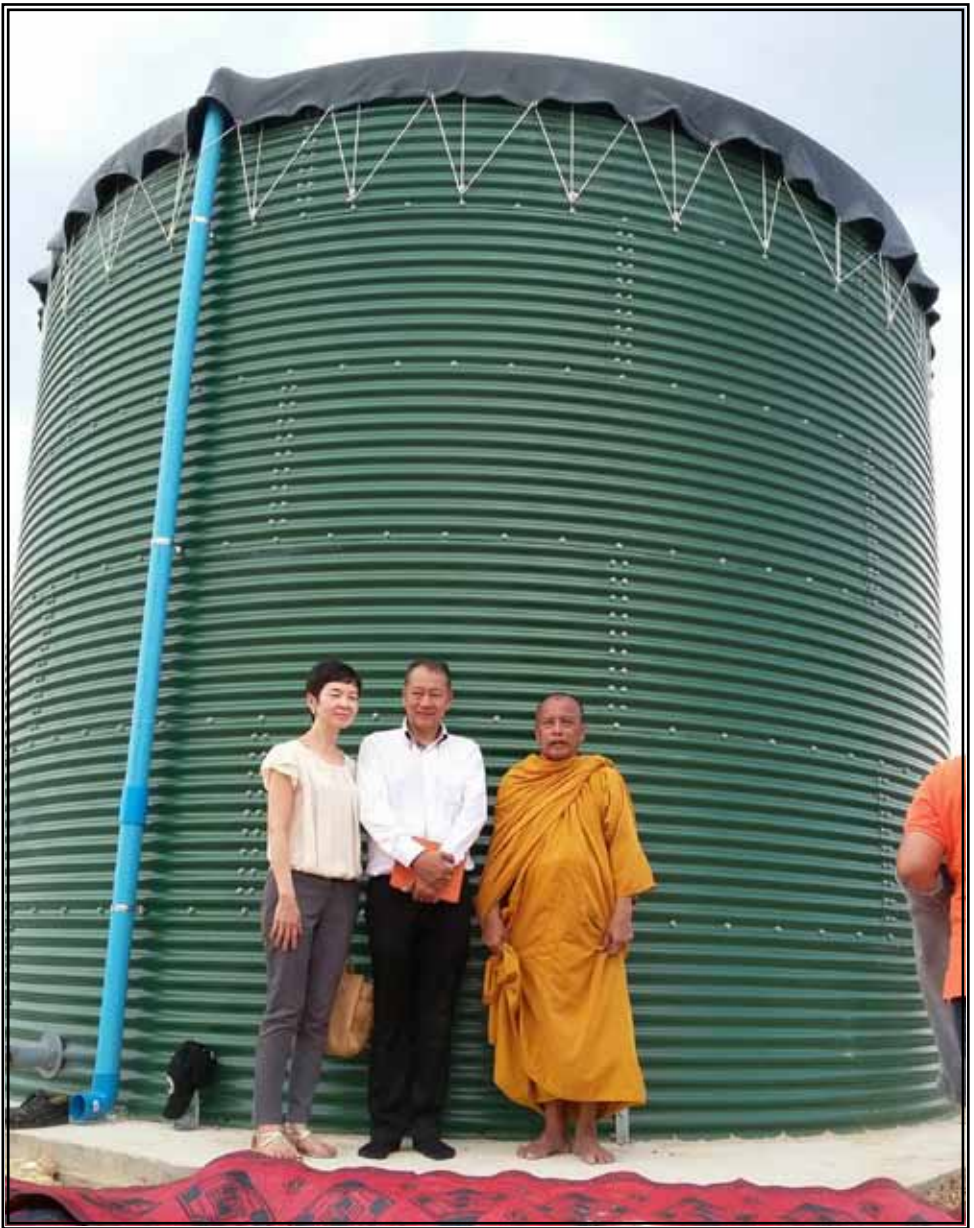

ถ้าเผยแผ่เป็นบุญแบบพระพุทธเจ้า ไม่มีคำว่า
“**ตำนน้ำพริกละลายแม่น้ำ**” เพราะไม่มีต้นทุนมาก
ไม่ใช่ต้นทุนสูง เหมือนสมัยนี้สถานีวิทย์โทรทัศน์ของ
วัดกลัวจอดับ เรือไร้ออนกันตลอด ไม่รู้เผยแผ่ให้
เป็นบุญหรือเป็นบาป นั่งวิตกกังวลด้วยนะ แล้วอีก
อย่างที่ว่า **พอฟ้าผ่าที่สถานีวิทยุพัง เพราะออก
ไม่หยุด พอฟ้ามาต้องหยุดแต่ไม่หยุด แล้วพอดี
ไม่มีเครื่องล่อฟ้าอะไรก็พัง**

และสถานที่ศึกษา น่าคิดมาก ! โรงเรียนปริยัติ
ธรรม ก็ปิดตัวตายไม่ต่างกับโรงเรียนประถมศึกษา
หรือพื้นฐานการศึกษาเด็กน้อยบ้าง อะไรบ้าง โรงเรียน
ปริยัติธรรม พระ-เณร เหลือน้อยจนกระทั่งหลายวัด
ปิดไป ทั้ง ๆ ที่ลงทุนสร้างอย่างมโหฬาร แล้วก็ที่
เรียน ๆ กันไปก็ใช้ไม่ได้เท่าไรเร่ ตายไปบ้าง ลี้กไปบ้าง
ก็อาจมีหาเติมระหว่างที่เขาออกไปกับหาเติมใหม่ ไม่
พอไม่ทันกัน นี่คือ **การตำนน้ำพริกละลายแม่น้ำ**.

กองทุนธนาคารน้ำ วัดสวนแก้ว

ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว

❑ โปรดติดต่อ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

วัดสวนแก้ว/มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๔๐

หรือส่งจ่ายในนาม

มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

บัญชีออมทรัพย์ บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๒-๑๒๕๓๓-๑

มูลนิธิสวนแก้ว

โทร. ๐ ๒๕๙๕ ๑๔๔๔, ๐ ๒๙๒๑ ๕๖๐๑-๔,
 ๐ ๒๙๒๑ ๕๐๒๓, ๐ ๒๙๒๑ ๖๓๑๐, ๐ ๒๙๒๑ ๖๓๙๑,
 ๐ ๒๕๙๕ ๑๙๔๖, ๐ ๒๕๙๕ ๑๙๔๗, ๐ ๒๙๒๑ ๖๒๖๒
แฟกซ์ : ๐ ๒๕๙๕ ๑๒๒๒

❑ ติดต่อสอบถามเรื่องอื่นๆ

กต ๐

❑ รับบริจาคสิ่งของ

กต ๑ หรือต่อ ๒๐๑-๒๐๘, ๒๑๐

E-mail : kanlayano@gmail.com

❑ รับกิจนิมนต์และค่ายจริยธรรม

กต ๒ หรือต่อ ๑๑๐, ๑๑๑

E-mail : bookkan๕๔@gmail.com

Line ID : ๐๘ ๕๖๕๘ ๑๒๒๑

คุณไม่ใช่ เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป	ไปที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป	ไปที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว	ไปที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง	ไปที่ไหน
เราจะล้างสต็อกสินค้า	ไปที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช่แล้ว	ไปที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า	ไปที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด	ไปที่ไหน

หากท่านมีปัญหาดังกล่าวมานี้ เราแก้ไขได้ เพียงกดโทรศัพท์

หมายเลข ๐ ๒๙๒๑ ๕๐๒๓, ๐ ๒๙๒๑ ๕๖๐๑-๔

กด ๑ หรือต่อ ๒๐๑-๒๐๘, ๒๑๐

แฟกซ์ : ๐ ๒๕๕๕ ๑๒๒๒, อีเมล : Kanlayano@gmail.com

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ “โดยตรง”
เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการไปรับของบริจาค

กระบอกสมทบสร้างธนาคารน้ำ

พระพยอม กัลยาโณ

เป็นการรักษาพระชนม์ชีพ
ของพระองค์ท่านให้ยืนยืนยาวนานกับพวกเรา
เพราะพระองค์ตรัสว่า “น้ำคือชีวิต”

วัดสวนแก้ว 55/1 ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ 0 2595 1444, 0 2595 1946,

0 2921 5023, 0 2921 5602-3,

0 2921 6262 กด 0

โทรสาร 0 2921 5022

สะสมบุญวันละนิด จิตแจ่มใส

ร่วมด้วยช่วยกันเป็น...ศุระบุญ

ขอเชิญร่วมอุปถัมภ์สมทบทุน (กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว)

กองทุนละ 100 บาท รับแจกน้ำ 1 แพ็ค

(แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)

ผู้มีจิตศรัทธาร่วมสมทบกับกองทุนฯ ได้ที่...ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่

กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว เลขบัญชี 382-2-48554-4

กระซิบบูญ...

โครงการบ้านพักผู้สูงวัย ที่สาขากบินทร์บุรี (ปรกอินบุรี)

ใครได้ดื่มน้ำร้อนโพธิ์แก้ว เท่ากับจองมรดกจำไว้ครั้ง

ที่เหลืรอเวลาอายุ 60 อัพ (Up) ลูกหลานไม่ดูแล...เข้าอยู่ได้เลย

(แต่ยังกลัวบาปไม่มีสิทธิ์อยู่แล้ว) บ่อดอง.

ติดต่อร่วมสมทบกองทุนฯ โทร. 0 2595 1946, 0 2921 5023 กด 2
www.kanlayano.org, Email : seniorfund2557@gmail.com

“
คนที่ไม่ได้ฟังพระพุทธเจ้า
ไม่ได้ใกล้ชิด ไม่ได้เกิดทันพระองค์
แต่มีโยนิโสมนสิการมาก
ย่อมดับทุกข์ได้ด้วยตนเอง”